

Fra Formanden for det i forrige Maaned afholdte Handelsmøde har jeg modtaget 2de enstemmig vedtagne Resolutioner, som ville blive fremlagte i Læseværelset.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901.

Ellinger: En Del af de finansielle Bemærkninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) er jo allerede blevene imødegaaede af det ærede Medlem for Københavns Amts 7de (C. Hage). Det er derfor heller ikke mange Bemærkninger, jeg har at knytte dertil. Det ærede Medlem udtalte, at i Løbet af 15 Aar ere Statens Indtægter af de indirekte Skatter blevene forøgede med 16 Millioner, og i den Tid havde der ikke fundet nogen Skattelettelse Sted, saa at det Spørgsmaal maatte fremstille sig for enhver, om der ikke var Grund til, at det Overskud paa 10 Millioner, som det ærede Medlem mente, der var paa Finansloven, naar man kun regnede de løbende Udgifter, medgik til Skattelettelser. Jeg tror nu, at man for ofte fæster sig for meget ved det Ord „Skattelettelser“, thi der er mange andre Maader, paa hvilke Staten kan hjælpe Befolkningen end netop ved Skattelettelser, og den stigende Indtægt er jo i og for sig ikke at betragte som en voksende Skattebyrde, saasom i Løbet af 15 Aar Befolkningen er vokset og dens Livsvilkaar ere gaaede fremad. Men ved den Maade, hvorpaa Staten anlægger og styrer sit Jærnbanevæsen saa vel som ved en overordentlig stor Mængde Bevillinger paa Finansloven, hvis Enkeltheder jo ere de ærede Medlemmer meget bedre bekendte end mig, yder jo Staten en overordentlig stor Støtte til Befolkningen til Fremme af Produktionen, af Erhvervslivet, saavel i Byerne som paa Landet, og derved skaber Staten en Mulighed, som ogsaa udnyttes af Befolkningen, for en Indtægtsforøgelse, som langt opvejer Fordelen af den Skattelettelse, der kunde være Tale om. Thi de Udgifter, som Staten afholder af de 10 Millioner, maa jo siges at være absolut nødvendige. Vi vide jo alle, hvorledes Fordringerne stige, for Eksempel til Jærnbanevæsenet. Vi vide, at man baade vil køre hyppigt, hurtigt og komfortabelt,

og det er en enorm Stigning, der er foregaaet. Man kan blot tage for Eksempel Forbindelsen mellem København og Helsingør. For 20 Aar siden rullede der paa den eneste Bane mellem disse 2 Byer 4 Tog i hver Retning. Nu ved Sommertid løber der 19 Tog i hver Retning. Den Gang kendte man ikke til Kørsel paa kortere Strækninger. Nu er der et Utal af Tog, der løbe paa kortere Strækninger af de to Baner, der forbinde disse Byer. I Fjor bevilgede Rigsdagen, Folketinget her, saa vidt jeg husker, hver eneste Øre, der blev forlangt til Statsbanernes Budget. Det var visselig ikke for derved at give den forhenværende Indenrigsminister noget særligt Tillidsvotum — det maatte da i alt Fald have været i et meget blødt Øjeblik — nej, det var sikkert, fordi disse Udgifter maatte anses endogsaa under den daværende Indenrigsminister for at være absolut nødvendige. Kunde der end i Fjor hist og her være sparet et og andet, er dog det samlede Beløb af disse Besparelser saa ringe, at der ikke kunde være Tale om til Gengæld derfor at lade Statskassen give Afkald paa 5 Millioner. Jeg skal tillade mig at minde om, at den ene af de 2 Ordførere for Finansudvalget, da Finansloven var til sidste Behandling her i Tinget, udtrykkelig sagde, at hvis vi ogsaa havde haft Folketingets Toldlov, vilde det se sort nok ud med Balancen. Udgifterne paa disse Omraader, som jeg nylig nævnede, vilde nødvendigvis vokse saavel som paa andre Omraader, og ingen kan være blind for, at ogsaa Landets Forsvar nødvendigvis maa kræve i en ikke fjern Fremtid forøgede Bevillinger. Dermed synes ogsaa det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds at være fuldt paa det rene, idet han jo angaaende den bekendte halve Million ironisk bemærkede, at Regeringen mente ved den i kendelig Grad at have styrket Landets Forsvarsevne. Det vilde han ikke have gjort, dersom han ikke havde været overbevist om, at naar Landets Forsvarsevne skulde blive styrket tilstrækkelig effektivt, maatte der større Bevillinger til. Vi kunne ikke være blinde for, at det er ganske urimeligt at holde en Flaade, som vel ikke er stor, men dog er vel indrettet efter vore Farvande, holde den under saadanne Forhold, at den, om den skulde blive brugt til at forsvare Landets Neutralitet, ikke er i Besiddelse af det fornødne Befalingspersonale. Vi kunne heller ikke være blinde for, at paa andre militære Omraader, saaledes Fæstnings- og Feltartilleriet, maa der